چرند های من

محمد عثمان نجیب
&&&&&&&&&&&&&

آه تندیس تقدیر عمر،:
تو تا دوست شدن راه درازی در پیش داری.
هنوز بین بیم و باور و بین توهم و خیال غرق استی.
منتظر ام تا زمان تره به صاحب تصمیم بدون ترس از همراهی من بسازد که رنج روحی خود ره هم کم کنی و من هم راحت باشم هنوز آغاز راهست و تو نو سفر. مهم نیست کدام سفر.
دو روز از رمضان گذشت.

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&==&&&&&&&&

گر نگاه های تو
در خیابان خیالات من نه باشند
روزه های
من همه غرقه اند و غرق گناه
&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&
خفتی و نه گفتی
دلی بیدار دیدار تست
گل تبسم شکار
رخساره‌ی رخسار تست
تو دور از شهر
دل و دل خمار دیدار تست
دیدم نگاهات در خیال
و خواب بی قرار تست

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

گفتم
دل‌دارا تو تبسمی دل ما را
گفتا
نه بابا من اُلگویم شما را
گفتم
اُلگو و هم جانی تو ما را
گفتا
نه نه من مه‌رو ام شما را
گفتم
یادِ شبِ دی‌جور آر سردارا
گفتا یَهِ
جُورا مَدهوش بودم خدا را
گفتم
حاصلِ مَدهوشی همان است
گفتا

نه دانسته دل‌دار بودم شما را
گفتم به
هر عذری که خِرامی دل ما را
گفتا
مُطربا رها کن تو زنخ‌دانِ ما را
گفتم گر
به ما نه رسی غوغا کنیم دنیا را
گفتا صُورِ
اسرافیل بی اثر بُوْد گوشِ ما را
گفتم خدا
را چه سُود این همه سودا را
دل فریاد
زد شب شبِ تارَست بی قرارا
وصالِ یار
خواهی دستِ دعا بگیر خدا را

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

گفتم که
دیری‌ست نیستی نازنینا
گفتا که
نه گفتم نیستم ماجبینا
خون دل
بنمودم ز رودبارِ گریانِ دل
دل او
نه خرید جولانِ نالانِ دل
به تظاهر
گفتا که زیباست ترا دِل
گفتم نا
زیبا و ز گِل‌ست مرا دل
نه دل
من زیباست چو گُلِ
چشم تو
زیباست که گُل بیند هر گِل

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&
یار چی
داند ز دردِی که نه خواهد بداند
ناله
هایت بی اثر است ای دل گریان

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

صبر نه
کرد دل در دردِ دوری تو
از سکوت

و این همه بی خبری تو

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

تو چی دانی
که دل بی تو در چه حال است
لب تبسمی
نه دارد و دیده بی فروغ است

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

ز شهر دل
تا توانی گریز از شهری که تو گریزی
صد سینه
سخن دارد چرا و کجا رهیدی ز بند دل
هر سینه سخن
صد هزار صفحه دارد گر جابلقا روی یا سویی
جابلسا
گیسوی ترا در گردباد های سخن پیچیده دل
نه دانی
که رایحه‌ی عطر تبسم احاطه بر انجمن دارد

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

نگارا
دانی که من و تو از هم جدا افتادیم

چه شد
که دور از هم به دست درد ها افتادیم

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

نگارا
دی دیدم که دیدی مرا
تجاهل
کردی نادیده دیدی مرا

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

من
آهن بودم و تو کوره شدی
تو

گداختی و نرم ام ساختی
اخگری
چو تو کی‌ست و نیست دگر
شمشیر
بودم و تو قلم ام ساختی

**&&&

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

خیال
های تو خواب من و راحت من
چشم تا می رود
به خواب دل فریاد تو دارد
&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

نه
حقیری تو نه فقیری تو نه سراپا تقصیری تو
بلندای
شجاعتی کان سخاوتی و سراپا نور آدمیتی تو
&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&
پیش من
به نگاه من حوری در جهان

به خدا
نوری و تابانی در هر دو مکان

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&
فراق
تو مرا می سوزاند چه دانی

هر
گهی کباب می کند مرا چه دانی

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

مرو دور
ز دوستی دوست ای دوست
چو به کف
آوردی چون کف اش مه روب

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

بی فکر تو نیست فکر دیگر مرا
این عصیان دل است نه دست من

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&
زیباتر ز
نور مهتابی تبسم من
صد کتاب
سخنی تو نه دانی مگر
شام
غزلِ رمضانِ خدایی تو

خُرمای
افطار و جایی به نمازی تو
بهانه
مه کن بهانه جویی من
فصل دگر
شد و تو در سکوتی هنوز
&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&
زنجیرِ دلِ من به زلفانِ زیبا مه بند
توان بستن نه دارد و عصیان نه کند